

at der, inden dette Lovforslag atter kommer her tilbage til dette Thing, vil være en bestemt Udtalelse om, at Offret skal afløses.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand dog tager noget feil i sin Opfattelse af Offret, før denne Placat kom ud. Det er efter Loven en Afgift, der paahviledes Yderne til Præsten. Der var ikke Rettighed til at lade foretage Udpantning forbunden dermed. Det gik dengang med det som nu med Høstdagene, det hvedes eller hvedes ikke, der gaves intet hurtigt Rettsmiddel til at komme til sin Ret. Jeg skal ikke gaae ind paa de almindelige Betragtninger, som den ærede Landstingsmand iøvrigt anstillede med Hensyn til Offret. Jeg nægter ikke, at netop saadanne Udtalelser fra en Mand, som den ærede Rigsdagsmand, have for mig været Grunden til at gaae saa langt i denne Sag, som jeg er gaaet; men jeg kan ikke gaae længere. Man maa ikke forveksle Rigsdagens Afbelinger med de raadgivende Provirdsialtænder. De kunde raade og sige, at Regjeringen kunde gjøre Noget; men man maa overveie, at Afstemningerne her kunde blive af den Natur, at de berøve Regjeringen Udsigten til at opnaae Noget ved videre at fremme Sagen og indeholde maaskee en Opfordring til ganske at lægge Sagen tilside, fordi man seer, at der fra Fleertallets Side ikke lægges videre Vægt paa Regjeringens Udtalelser. Jeg vil derfor indstændig opfordre Thingets ærede Medlemmer til at overveie, om de ikke kunne beqvemme sig til at stemme for mit Endringsforslag under Nr. 18. Det berøver paa Forhandlinger og gjensidig Smøbekommen, om overhovedet Love skulle udkomme eller ikke. Jeg antager, at Landstinget ikke vil kunne mislukkende, at jeg fra mange Sider har gjort den yderste Anstrængelse for at indbekomme Anskuelse her, men jeg mener derfor ogsaa, at jeg er berettiget til at vente, at der ogsaa fra Landstingets Side vises Smøbekommen.

F. Nielsen: Jeg skal kun tillade mig nogle faa Ord i Anledning af hvad den ærede Landstingsmand, der sidder foran mig (Thalbitzer), har sagt, og da gjøre opmærksom paa,

at den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kredts (Strøm) i Forbindelse med mig i sin Tid har stillet et Forslag, som skulde aabne Afgang til at faae Offret afløst. Den ærede Landstingsmand erklærede, at saavidt han bekjendte, har Præsten albrig benyttet den Evangsret til at inddrive Offer, som Placat af 1847 hjemlede ham. Han sluttede deraf, at da den af andre Offerberettigede var benyttet, men ikke af Præsten, og det dog ikke var rimeligt, at Præsten fik Offer af dem, Degnen ikke fik af, saa erholdt Præsten mindre, end han burde have. Men naar Præsten allerede nu erholdt mindre, end han burde have, og det, der er opgivet af Præsterne, er, ikke hvad de skulle have, men hvad de virkelig faae — hvorfor vil da den ærede Landstingsmand støtte et Forslag, som siger, at de skulle have endnu en Femtedeel mindre end det, der er mindre end det, de burde have?

Stuel: Smød hvad den høitærede Minister før anførte maa jeg bemærke, at naar han finder, at det er en ganske uført Myndighed, der her overlades Ministeren til paa en vilkaarlig Maade at fordele et Beløb over hele Landet, da er en saadan Myndighed ikke overdraget ham ved Lovudkastet. Det overdrages ham at forfatte Lister over Afsløsningssummerne efter bestemte Hensyn, men Valget mellem at gaae ind paa Afsløsningen eller at undlade det er overladt Communerne.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

§ 11. Underændringsforslag af Bruun, Madvig og Strøm til Ministerens Forslag Nr. 18:

Den anden Passus „lyttes . . . ved Lov“ udgaaer.

ved toges eenstemmigt med 30 Stemmer.

2) Forslag af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

I Stedet for de fire første Passus af § 11 sættes:

„Naar Fleertallet af en Communalbestyrelse eller et Sogneforstanderskab ønsker, at Ydelsen